

НАШЕ

ЖИТТЯ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

Газета виходить

щотижня

з липня 1967 року

№ 5 (496)

Субота, 29 січня 1977 р.

Ціна 2 коп.

ВПЕВНЕНИЙ СТАРТ П'ЯТИРІЧКИ

Центральне статистичне управління СРСР повідомило про підсумки виконання Державного плану розвитку народного господарства СРСР в 1976 році.

Трудаці Радянського Союзу, горючись в повідомленні, втілюючи в життя історичні рішення XXV з'їзду КПРС, розгорнули соціалістичне змагання за успішне виконання плану першого року десятиріччя і добилися нових успіхів в усіх галузях господарського і культурного будівництва. На основі зростання економіки та підвищення ефективності суспільного виробництва здійснювалася програма соціального розвитку і підвищення рівня життя народу, прийнята з'їздом партії.

У 1976 році національний дохід становив 380 мільярдів карбованців (у фактичних цінах) і збільшився за рік на 18 мільярдів карбованців. Близько трьох чвертей національного доходу використано на споживання, а з урахуванням затрат на житлове і соціальном-культурне будівництво безпосередньо на народний добробут направлено приблизно чотири п'ятих національного доходу.

Продукція промисловості зростає порівняно з 1975 роком на 24 мільярди карбованців і досягла 533 мільярдів карбованців (в оптових цінах підприємств на 1 січня 1975 року).

Продукція сільського господарства в 1976 році становила 117,4 мільярда карбованців, що на 3 проценти більше від середньорічного виробництва в дев'ятій п'ятирічці.

У народному господарстві введено в дію основні фонди загальною вартістю 108 мільярдів карбованців, або на 1,6 мільярда карбованців більше, ніж у попередньому році.

Річний план по обсягу реалізації промислової продукції перевиконано. Понад план реалізовано продукції більш як на 6 мільярдів карбованців. Приріст виробництва порівняно з 1975 роком становив 4,8 процента при плані 4,3 процента. Продуктивність праці зросла на 3,3 процента. Прибуток збільшився на 7 процентів.

Річний план по реалізації продукції перевиконали всі загальносоюзні і союзно-республіканські промислові міністерства і всі союзні республіки.

Збільшився випуск продукції вищої категорії якості. Освоєно і почато серійний випуск більш як 3 тисяч найменувань нових видів промислової продукції, які відповідають сучасним технічним вимогам. Знято з виробництва 1,8 тисячі найменувань застарілих конструкцій машин, устаткування, апаратів, приладів і виробів.

У 1976 році одержано найвищий за всю історію країни врожай зерна, зібрано добрий урожай бавовни-сирцю, кормових та ряду інших сільськогосподарських культур. Урожайність зерна в минулому році становила 17,5 центнера з одного гектара, що на 19 процентів вище від середньорічної врожайності за дев'ять п'ятиріччя.

Валовий дохід колгоспів становив 23,6 мільярда карбованців, що на 5 процентів більше, ніж у середньому за 1971—1975 роки.

Набрала дальшого розвитку міжгосподарська кооперація на селі. Тривало створення аграрно-промислових підприємств та об'єднань.

У 1976 році стали до ладу діючих близько 250 нових великих державних промислових підприємств, а також велика кількість цехів і виробництв. На багатьох підприємствах здійснювалися технічне переозброєння і реконструкції діючих виробництв.

У сільському господарстві введено в дію великі державні тваринницькі комплекси по вирощуванню і відгодівлі свиней на 0,6 мільйона голів, молодняка великої рогатої худоби — на 88 тисяч голів, комплекс по виробництву молока — на 136 тисяч корів. Збільшено потужності птахофабрик на 7,3 мільйона курей-несучок і птахофабрик м'ясного напрямку на — 34 мільйони голів птиці за рік. Здано в експлуатацію 750 тисяч

гектарів нових зрошуваних земель, осушено 720 тисяч гектарів перезволожених і заболочених земель, обводнено пасовищ на площі 8,7 мільйона гектарів.

Реальні доходи в розрахунку на душу населення зросли за рік на 3,7 процента.

Середньомісячна грошова заробітна плата робітників і службовців у 1976 році перевищила 151 карбованець проти 146 карбованців у 1975 році. Заробітна плата з доданням виплат і пільг із суспільних фондів споживання збільшилася з 198 карбованців до 206 карбованців. Оплата праці колгоспників зросла на 6 процентів.

Роздрібний товарооборот державної і кооперативної торгівлі становив 218,6 мільярда карбованців і збільшився порівняно з 1975 роком на 9,6 мільярда карбованців. Річний план роздрібного товарообороту виконано на 101,2 процента.

Незважаючи на зростання товарообороту, попит населення на деякі товари задовольнявся ще не повністю.

Обсяг побутових послуг, які подаються населенню, зріс на 8 процентів, у тому числі в сільських місцевостях — на 10 процентів. Виконано план обсягу побутових послуг.

Державні й кооперативні підприємства та організації, колгоспи і населення спорудили 2 мільйони 200 тисяч нових упорядкованих квартир та індивідуальних житлових будинків загальною площею 108,5 мільйона квадратних метрів, що дало змогу поліпшити житлові умови близько 11 мільйонам чоловік. Введено в дію нові загальноосвітні школи на 1,5 мільйона учнівських місць, дошкільні заклади на 540 тисяч місць, лікарні на 61 тисячу ліжок, багато інших культурно-побутових об'єктів.

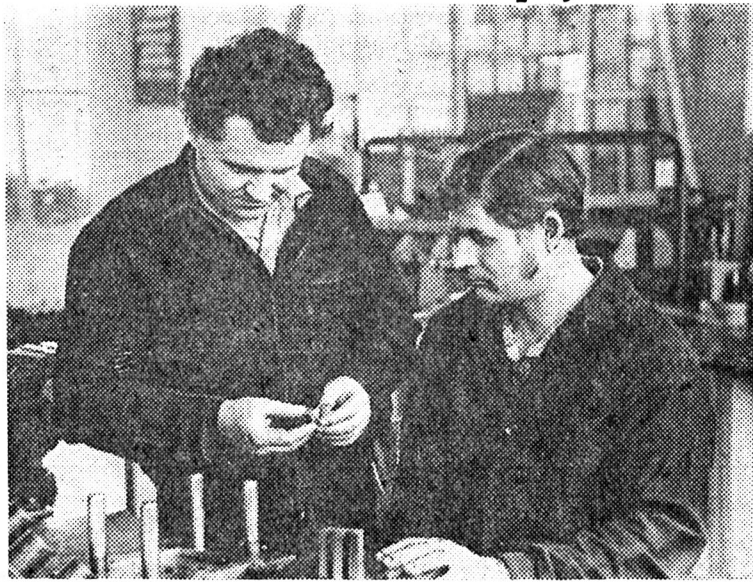
Чисельність населення Радянського Союзу на 1 січня 1977 року становила 257,9 мільйона чоловік.

(ТАРС).

Всесвітньо поширювати почин передових колективів, новаторів виробництва, які зобов'язалися виконати завдання двох років п'ятиріччя до 60-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції.

ДО ЮВІЛЕЮ ЖОВТНЯ—
З НОВИМИ УСПІХАМИ

висока напруга

Труidники інструментального цеху Донецького виробничого об'єднання «Електромагніт», як і весь радянський народ, готуються гідно зустріти історичну дату — 60-річчя Великого Жовтня.

З великим натхненням і схваленням зустріли інструментальники постанову ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ «Про Всесоюзне соціалістичне змагання за підвищення ефективності виробництва і якості роботи, успішне виконання завдань десятиріччя». У відповідь інструментальники об'єднання активно включилися у соціалістичне змагання під девізом: «Працювати без відставок, ефективно, з високою якістю, боротися за високу культуру виробництва і підтвердження звання цеху комуністичної праці».

Вони зобов'язалися впровадити п'ять раціоналізаторських пропозицій, за рахунок бережливих витрат сировини зекономити 0,5 тонн високоякісної сталі.

Єдність, організованість інструментальників, глибоке розуміння кожним трудівником грандіозних завдань, поставлених XXV з'їздом КПРС, допоможуть нам успішно виконати план.

Ветерани виробництва Петро Жила, Олександр Дорофеев, Леонід Дроб'яченко, Леонід Гончаров та інші готують трудові подарунки до ювілею першої в світі соціалістичної країни. Всі вони здають продукцію з першого пред'явлення.

Високі соціалістичні зобов'язання взяв на другий рік десятиріччя колектив «Електромагніту» і розгорнув напружену боротьбу за їх виконання.

Б. ТУРКІН,
старший майстер інструментального цеху ДВО «Електромагніт».

На знімку: кращі раціоналізатори інструментального цеху (зліва направо) Леонід Дроб'яченко та Микола Годло.

Фото В. ЯКУБЕНКА.

ІЇ ПРАЦЮ
ВІДЗНАЧЕНО

Член нашого Товариства Валентина Олександрівна Кушнарєва працює пакувальницею на Симферопольському заводі побутової хімії. Перший рік десятиріччя завершила з високими виробничими показниками. Середнє виконання норм виробітку становить 130 процентів.

Наполегливу працю Валентини Олександрівни не раз відзначала адміністрація підприємства. Її нагороджено знаком «Переможець соціалістичного змагання», а також почесними грамотами, грошовими преміями.

У другому році десятиріччя В. О. Кушнарєва вирішила домогтися в своїй роботі ще вищих виробничих показників. Слово робітниця не розходиться з ділом.

На знімку: В. О. Кушнарєва.

Фото О. ШУСТА.

★ ★ ★

ВИМПЕЛ—
ПЕРЕМОЖЦЯМ

Колективи підприємств і організації, колгоспи і радгоспи Львівщини, змагаючись за гідну зустріч 60-річчя Великого Жовтня, проводять ударні місячники на честь кожної союзної республіки.

У змаганні активну участь бере також і колектив Львівського виробничого підприємства «Силует».

Серед промислових підприємств міста, що стали переможцями ударного місячника на честь Азербайджанської РСР, є також і Львівське виробниче підприємство «Силует».

На нараді партійно-господарського активу Червоноармійського району міста Львова днями представникам підприємства «Силует» вручено перехідний вимпел «Переможцю соціалістичного змагання у десятиріччя».

Нині трудовий колектив «Силуета» з новим піднесенням несе вахту на честь Литовської РСР.

І. ЩЕРБАНЮК.

ПРИЙМАЮЧИ ЕСТАФЕТУ

Минулої неділі у Білоцерківському будинку культури відбувся традиційний зліт передовиків виробництва і ударників комуністичної праці місцевого УВП.

При вході до святково прикрашеного залу культзакладу учасників зльоту зустрічала «Майстер — золоті руки» Ганна Семенівна Чегус, приковуючи кожному значок із зображенням В. І. Леніна.

З доповіддю «Завдання трудівників УВП в світлі рішень жовтневого (1976 р.) Пленуму ЦК КПРС і постанови ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ про Всесоюзне соціалістичне змагання» виступив голова місцевого УВП П. І. Салай.

Кавалер ордена Трудового Червоного Прапора швея УВП М. С. Шкурлатовська закликала учасників зльоту працювати так, щоб де-

сяту п'ятиріччя виконати за чотири роки. Про підвищення якості роботи говорила у своєму виступі Ф. А. Карук — майстер бригади, що вийшла переможцем соціалістичного змагання 1976 року серед виробничих колективів підприємства.

За високі трудові показники 19 швейників, серед них Є. С. Балицьку, В. С. Саблеву, К. А. Примаченку, Є. І. Шкуратовську, слюсаря-ремонтника І. В. Нагорного та інших нагороджено знаком «Переможець соціалістичного змагання 1976 року». 19 трудівників — почесними грамотами.

Від імені молодих робітників виступила Тамара Голикова. Вона сказала: «Приймаючи естафету від старших товаришів, ми будемо нести її з честю».

Н. ГУЛЬДЯШЕВА.

НОВЕ ПРОФЕСІЙНЕ СВЯТО

Указом Президії Верховної Ради СРСР встановлено свято «День працівників житлово-комунального господарства і побутового обслуговування населення». Воно відзначатиметься щороку в третю неділю березня.

(ТАРС).

ЗАКЛАДЕНО ДОБРУ ОСНОВУ

Вступивши у другий рік п'ятирічки, колектив цеху вимірювальних приладів Київського дослідно-виробничого об'єднання «Контакт» підбиває підсумки своїх трудових здобутків, вимогливо аналізує пройдене, відбирає все цінне, щоб достроково справитися з новими завданнями.

Труidівники цеху успішно завершили виробничу програму 1976 року з обсягу випуску валової продукції та по номенклатурі виробів. З окремих видів вимірювачів-рулеток цех виконав річне завдання ще в листопаді. Продуктивність праці за рік зросла на 2,8 процента, а собівартість продукції знизилася на 2,3 процента. Крім того, колектив освоїв масове виробництво нового приладу для замірювання нафтопродуктів МСП-3,5.

А як попрацювали колективи дільниць?

Хороших виробничих показників домоглися у першому році п'ятирічки трудівники дільниці друкування вимірювальної стрічки, створивши добру основу для успішної роботи нинішнього року. Робітничі цього колективу Є. Андрющенко, А. Курпас, Л. Лохтадир, Є. Яворська та інші систематично виконували норми виробітку на 110—115 процентів при відмінній якості продукції. З новим піднесенням трудяться вони в другому році п'ятирічки.

Дільниці виготовлення складного метра (МСМ) також домоглися високих виробничих показників і високої культури виробництва. Протягом року колектив двічі займав перші місця в соціалістичному змаганні між дільницями об'єднання. Штампувальниці В. Н. Гальчинська, О. М. Марченко, Є. І. Єланчина та інші домоглися виконання змінних завдань на 110—115 процентів. А ударники комуністичної праці А. Конорева, Ю. Захарченко та Н. Глобещь вже працюють у рахунок травня 1977 року.

Нову хвилю трудового піднесення викликала постанова ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ «Про Всесоюзне соціалістичне змагання за підвищення ефективності виробництва і якості роботи, за успішне виконання завдань десятої п'ятирічки». Колектив цеху в січні щодня видає надпланову продукцію.

Широкого розмаху набув рух за здачу продукції з першого пред'явлення. Серед учасників цього руху — слюсарі-складальники Є. К. Пулункін, Н. І. Шкляр, А. Т. Балігура, Л. П. Литовченко, штампувальниці — А. А. Конорева, О. М. Царюченко, шліфувальники — І. В. Білик, А. М. Марчук та інші.

Змагання за дострокове виконання виробничих завдань і взятих зобов'язань з кожним днем набирає силу.

І. ДВОРАК,

заст. начальника цеху вимірювальних приладів.

Близько трьох десятиріч трудиться Марія Іванівна Мірошніченко на Харківському учбово-виробничому підприємстві № 1. Вона — слюсар-складальник фільмоскопів, але в разі потреби може також працювати і штампувальницею. За досягнуті успіхи у праці адміністрація підприємства неодноразово відзначала її.

Перший рік десятої п'ятирічки М. І. Мірошніченко завершила з високими трудовими показниками. Її середньомісячна норма виробітку за 1976-й становить 125 процентів.

— Досягнуті трудові успіхи, — говорить Марія Іванівна, — постараюсь у другому році не тільки закріпити, а й примножити. На знімку: ударниця комуністичної праці М. І. Мірошніченко за роботою.

Фото Й. МІНДЕЛЯ.

Є ще резерви

Славними трудовими ділами завершив перший рік десятої п'ятирічки колектив Чернівецького учбово-виробничого підприємства. Понад встановлене завдання додатково випущено валової продукції на 92 тисячі карбованців і реалізовано надпланових виробів на 80 тисяч карбованців. Продуктивність праці протягом 1976 року зросла на 1,7 процента.

Цих успіхів досягнуто в результаті широко розгорнутого соціалістичного змагання за дострокове виконання виробничих завдань і взятих соціалістичних зобов'язань.

Підсумки роботи за 1976 рік обговорено у кожному виробничому колективі підприємства — в бригадах, на дільницях та в цехах. Критично оцінюючи зроблене, робітники та інженерно-технічні працівники вказували в своїх виступах на невикористані резерви підвищення ефективності виробництва і якості продукції.

Нещодавно на підприємстві відбулися профспілкові збори, присвячені підсумкам соціалістичного змагання. За високі виробничі показники, досягнуті в першому році десятої п'ятирічки, понад сорок

передових виробничників нагороджено знаками «Переможець соціалістичного змагання 1976 року».

Серед тих, кого нагороджено за ударну працю, робітники Т. І. Танащук, М. М. Варварчук, Л. І. Ігнатова, Л. С. Гуськова, І. Д. Жмурко, бригадир швейної дільниці А. В. Цалін, активний радіоналізатор Н. І. Телегуз, наставниця молоді Л. Г. Храмцова та інші.

Переможці соціалістичного змагання у своїх виступах подякували за високу оцінку їх праці і запевнили, що докладуть всіх зусиль, щоб успішно виконати виробничі завдання другого року десятої п'ятирічки.

Г. ВЛАСОВ.

м. Чернівці.

В УРОЧИСТІЙ ОБСТАНОВЦІ

Рішення президії Центрального правління УТОГ про обмін членських квитків було сприйняте працівниками Вінницької обласної організації УТОГ як завдання першочергової ваги. В листопаді і грудні минулого року обласний провід інструктивні наради з цього питання, на яких керівники низових відділів були ознайомлені з постановою президії ЦП УТОГ. Їм пояснили порядок обміну і забезпечили необхідною документацією: бланками квитків, обліковими картками, відомостями про видачу квитків.

У відділах проведена підготовка робота і вже почався обмін. Першими нові квитки одержать ветерани Товариства, передовики виробництва.

На Вінницькому УВП перші квитки було вручено орденосицею Н. Нагорній, яка очолює бригаду комуністичної праці, пенсіонерці Г. Прусській, котра віддала УВП більше двадцяти років праці і нині продовжує трудитися на рідному підприємстві. Нові квитки одержали також члени УТОГ з 1945—1947 років, бригадир закрійного цеху Г. Гич, швея

Н. Пшук, в'язальниця М. Негруца, швея Н. Мультиан, директор УВП Г. Громова та інші ветерани підприємства і передовики. Квитки їм вручено в урочистій обстановці на загальних зборах колективу підприємства, присвячених підсумкам соціалістичного змагання за грудень 1976 року.

Вручаючи квитки, голова обласного відділу УТОГ Є. В. Найдорф відзначив, що створення Українського товариства глухих мало велике значення для всіх нечуючих України, коротко розповів про роботу, яку веде Товариство, про життєвий і трудовий шлях ветеранів УТОГ. «Дорожити членством у Товаристві, допомагати йому в організації роботи, — сказав він, — справа честі кожного члена УТОГ».

Вручення утотівцям нових квитків відбулось і в Гайсинському клубі глухих, де їх отримали 25 чоловік, та в інших містах області. Всюди воно проходило урочисто. З лютого розпочнеться масовий обмін квитків в області. До цього у нас все готове.

м. Вінниця.

М. НИРОВ.

РАДІСНА ПОДІЯ

Погожої січневої неділі в клубі глухих було особливо людно. Олександрійський міжрайвідділ розпочав обмін членських квитків УТОГ.

В урочистій обстановці нові квитки одержали в першу чергу передовики сільського господарства, ветерани колгоспних ланів і ферм. Було вручено 30 квитків.

Учасники злоту обговорили «Лист Центрального Комітету КПРС колгоспникам, робітникам радгоспів, механізаторам, ученим, спеціалістам сільського господар-

ства, працівникам промисловості, яка поставляє селу матеріально-технічні засоби, всім трудящимся Радянського Союзу».

Члени нашого Товариства, що працюють у сільському господарстві Олександрійського району, висловили готовність досягти нових рубежів, накреслених партією. Вони взяли підвищені соціалістичні зобов'язання, щоб гідно зустріти 60-річчя Великого Жовтня.

О. МАРКОВА.

м. Олександрія,

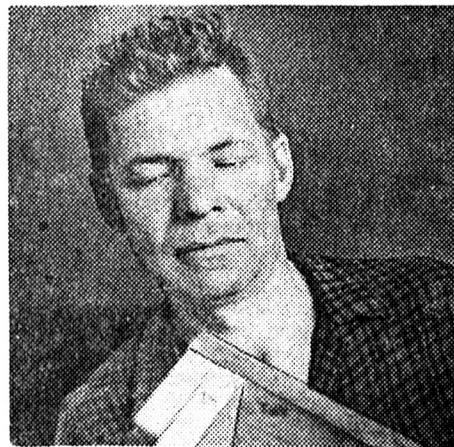
Кіровоградська обл.

На Полтавському учбово-виробничому підприємстві № 2 більш як чверть століття трудиться Григорій Павлович Фесенко.

Ударник комуністичної праці, столяр п'ятого розряду працює на виготовленні тари для упаковок готової продукції.

На знімку: Григорій Павлович Фесенко за роботою.

Фото П. МІНЬКА.

Велике ймення, велике життя

ВОЖДЬ РЕВОЛЮЦІЇ

По залах Київського філіалу Центрального музею В. І. Леніна

КОЖНИЙ ДЕНЬ НАБЛИЖАЄ НАС ДО ЗНАМЕННОЇ ДАТИ — 60-РІЧЧЯ ВЕЛИКОЇ ЖОВТНЕВОЇ СОЦІАЛІСТИЧНОЇ РЕВОЛЮЦІЇ. «ШІСТЬ ДЕСЯТИРІЧ — ЦЕ МЕНШЕ, НІЖ СЕРЕДНЯ ТРИВАЛІСТЬ ЖИТТЯ ЛЮДИНИ, — ГОВОРІВ НА XXV З'ЇЗДІ КПРС ТОВАРИШ Л. І. БРЕЖНЄВ, — АЛЕ ЗА ЦЕЙ ЧАС НАША КРАЇНА ПРОЙШЛА ШЛЯХ, ЯКИЙ ДОРІВНЮЄ СТОЛІТТЯМ».

ПОЧАТОК ВСІМ ЦИМ ПЕРЕТВОРЕННЯМ ПОКЛАВ ВЕЛИКИЙ ЖОВТЕНЬ. ПРО СЛАВНІ ЖОВТНЕВІ ДНІ, ПРО ДІЯЛЬНІСТЬ В. І. ЛЕНІНА В ПЕРІОД ПІДГОТОВКИ І ПРОВЕДЕННЯ СОЦІАЛІСТИЧНОЇ РЕВОЛЮЦІЇ РОЗПОВІДАЄ ЕКСПОЗИЦІЯ ІХ ЗАЛУ КИЇВСЬКОГО ФІЛІАЛУ ЦЕНТРАЛЬНОГО МУЗЕЮ В. І. ЛЕНІНА.

В ОСТАННЬОМУ ПІДПІЛЛІ

Після липневих подій, щоб уникнути переслідувань з боку тимчасового буржуазного уряду, В. І. Ленін за рішенням Центрального Комітету партії переходить на нелегальне становище. Матеріали залу показують його перебування в останньому підпіллі, яке тривало понад сто тривожних днів і ночей. Пізніше Володимир Ілліч писав: «Після липневих днів мені довелося, завдяки надто дбайливій увазі, якою мене вшанував уряд Керенського, піти в підпілля. Переховував нашого брата, звичайно, робітників».

Квартири пітерських робітників і партійних активістів, курні за озером Сестрорецький розлив, станція Ялкала в Фінляндії, потім Лахті, Мальм, Гельсінгфорс, Виборг і знов Петроград — така географія останнього підпілля вождя революції. Великий інтерес викликають експонати, що розповідають про життя В. І. Леніна за озером

Сестрорецький розлив: картина В. Савіна «Напередодні», посвідчення на ім'я робітника Костянтина Петровича Іванова і дубляти речей, якими Володимир Ілліч користувався, переховуючись під виглядом косаря. Як найдорожча реліквія зберігається в музеї робоча блуза, яку носив Ілліч у ті дні.

Проте, де б не був у той час Ленін, він невпинно спрямовував діяльність партії в боротьбі за перемогу соціалістичної революції. Відвідувачі музею знайомляться з рукописами лєнінських праць тих днів і місяців — «Політичне становище», «До лозунгів», «Про конституційні ілюзії», «Уроки революції» та ін. У них вождь революції робить принципово важливі висновки — до влади кінчилося, контрреволюційна буржуазія фактично захопила всю владу в країні, меншовики і есери остаточно стали на шлях зради революції; лозунг «Вся влада Радам!» був

лозунгом мирного розвитку революції, в нових умовах він застарів, і його необхідно тимчасово зняти; партія повинна готувати маси до збройного повстання, використовуючи для цього всі можливі засоби.

Ці лєнінські статті — яскравий зразок творчого підходу до аналізу найскладніших суспільних явищ, уміння правильно визначати лінію партії на крутому повороті революції. Вони були покладені в основу роботи і рішення VI з'їзду РСДРП(б), який прийняв лєнінський курс на підготовку збройного повстання. Документи і матеріали з'їзду широко представлені в музеї.

Перебуваючи в підпіллі, Володимир Ілліч не міг бути присутнім на засіданнях з'їзду. Однак про відсутність Леніна на з'їзді можна говорити лише умовно. Фактично він керував його роботою, був обраний почесним головою, найважливіші документи розроб-

лялися за його участю. Експонуються фотографії делегатів з'їзду, заповнені ними анкети. Вони свідчать про те, що місцеві організації РСДРП(б) вручили долю країни мужнім революціонерам, які пройшли на той час через каземати Петропавлівки, Шліссельбурга, через Бутирку — в далекий Сибір, про невідомі шляхи — у вимушену еміграцію. Із 171 делегата, що заповнили анкети, 110 відсиділи в тюрмах 245 років, а 10 з них — 41 рік каторги; 150 чоловік заарештовувалися загалом 549 разів. І це в той час, коли середній вік делегатів становив 29 років!

В центрі розділу — резолюції VI з'їзду, Маніфест до всіх трудящих Росії, який закликав готуватися до збройного повстання під прапором більшовицької партії. Робота з'їзду була схвалена місцевими партійними організаціями, його рішення лягли в основу практичної діяльності. Так, в резолюції Київської загальноміської партійної конференції відзначалося, що вона цілком схвалює ту лінію поведінки, яка намічена з'їздом, і постановляє: докласти всіх сил для того, щоб привести київський пролетаріат і київський гарнізон у повну бойову готовність. Документи розповідають і про те, як, використовуючи легальні і нелегальні форми боротьби, партія неслася рішення з'їзду в маси, готувала їх до останнього і вирішального бою. Саме в ці дні Ленін з гордістю за більшовицьку партію писав: «Їм ми віримо, в ній ми бачимо розум, честь і совість нашої епохи».

В. І. Ленін був ідейним натхненником і організатором революції.

За чотири місяці підпілля він написав понад 60 творів. Серед них — «Загрожує катастрофа і як з нею боротися», «Чи вдержать більшовики державну владу?», в яких В. І. Ленін розвиває теорію соціалістичної революції, розкриває програму соціально-політичних і економічних перетворень, переконливо доводить, що більшовики не тільки можуть взяти владу, але й спроможні утримати її, врятувати країну від загрожуєчої катастрофи і привести до перемоги соціалізму.

Особливе місце серед написаних Леніним в ті дні творів займає робота «Державна і революція». Відвідувачі музею знайомляться з екземпляром першого її видання, копіями окремих сторінок рукопису, примірниками книги, виданої різними мовами народів Радянського Союзу та світу. В цьому творі В. І. Ленін далі розвинув марксистське вчення про державу, диктатуру пролетаріату, про дві фази комуністичного суспільства, а також ще раз глибоко обгрунтував марксистське положення про керівну роль Комуністичної партії не тільки в завоюванні влади, але й у будівництві соціалізму і комунізму. Він визначив великі цілі та історичне покликання партії на тривалий період. «Виховуючи робітничу партію, — вказував Володимир Ілліч, — марксист виховує авангард пролетаріату, здатний взяти владу і вести весь народ до соціалізму, спрямовувати і організовувати новий лад, бути учителем, керівником, вождем усіх трудящих і експлуатованих у справі влаштування свого суспільного життя без буржуазії».

НЕВТОМНА ТРУДІВНИЦЯ

У двоповерховому корпусі ательє № 2 Могилів-Подільського районного комбінату побутового обслуговування, працює швея-мотористка, член нашого Товариства Галина Євгенівна Лайко.

Минуло лише кілька років, як вона закінчила професійно-технічне училище у Красному Лучі, а вже стала справжнім майстром. Галина — передова робітниця не тільки у себе, в ательє, а й на комбінаті.

Ударниця комуністичної праці виконує норми виробітку на 143 проценти при відмінній якості. На робочому місці у Галі майорить червоний прапорець переможця соцзмагання.

Молода швея хоч і не чує, але добре читає з уст, часто допомагає керівникам цехів спілкуватись з робітницями, позбавленими слуху.

На запитання: в чому секрет її успіху? Г. Є. Лайко відповідає так:

— Тут немає нічого особливого.

МАЙСТРИ ЯКОСТІ

Уважно прочитавши список, Олександра Миколаївна впевнено показала:

— Як інженер з якості, пропоную відзначити Ніну Дехтярьову, швею бригади № 2 майстра Н. І. Селезньової. Рекомендую також Людмилу Віленську — швею з бригади № 1 майстра Г. Ф. Шияна.

І ніби прочитавши мої думки, додала:

— Ніна Дехтярьова, — швея, що постійно вдосконалює свою професійну майстерність, зростає. Працює вправно. Глянеш — замилюєшся! А виконує основну операцію — оздоблює строчкою куртку. Нинішні вироби ось уже однадцять місяців підлягають повертають на переробку. А змінну норму виробітку Ніна Дехтярьова виконує на 160 процентів. І з ве-

Треба лише добре знати свій верстат, досконало володіти операцією, раціонально використовувати час і любити свою роботу.

Галія активний учасник соціалістичного змагання. Першого року десятиріччя вона виконувала майже по півтори норми, а другого — зобов'язалась працювати ще краще.

Передова виробничниця любить художню самодіяльність, з захопленням відвідує танцювальний гурток. Вона виступала на республіканському огляді художньої самодіяльності у м. Вінниці.

— Я люблю у вільний час разом з друзями побувати на природі, люблю Могилів-Подільський. Погляньте, який він зелений та гарний, і станете не байдужими до нього. Мене цікавить історія міста, його люди.

Така вона, Галина Євгенівна Лайко, невтомна трудівниця, залюблена в життя.

Г. УЛЬЯНЕНКО.

На знімку: Г. Є. ЛАЙКО.
Вінницька область.

У переддень від'їзду на обласний зліт переможців соціалістичного змагання я завітав до місцевому профспілку. Хотілось якомога більше знати про трудові справи тих передовиків, які увійшли до складу делегації від Артемівського УВП.

— Іх десять. Усі — люди, яких шанують. Ось список, знайомтесь. — Запропонував Вячеслав Петрович Цибулін, голова місцевого профспілку.

— Гаразд. Проте, назвіть, будь ласка, хоча б двоє-троє прізвищ... Треба ж на комусь зупинитися. Хтось має бути першим, — попросив я.

— Зачекайте хвилинку, — промовив після деякої паузи Цибулін і вийшов. За мить повернувся вже з одним з членів місцевого. Розмова відновила.

— Ось послухайте думку Олександри Миколаївни Грицини, — звернувся до мене голова.

Нещодавно в Херсонському будинку культури відбувся вечір-портрет, на якому вшанували передовиків виробництва з різних підприємств міста: ветерана заводу імені Петровського, наставника молоді К. Є. Приходька; робітника консервного заводу В. С. Гейка, який бере активну участь у промисловій роботі і є кандидатом у майстри спорту з шахів; Б. І. Резинович — робітницю побуткомбінату «Славутин», активну учасницю художньої самодіяльності; В. С. Гришка — робітника

меблевої фабрики; кандидата в майстри спорту з городків, переможця республіканських змагань.

У святково прикрашеному залі зібралося багато членів нашого Товариства. Ведучий — директор будинку культури А. М. Григор'яц, під звуки «Маршу комуністичних бригад», запросив усіх учасників вечора на сцену. Потім він надав слово представникам підприємств, які розповіли

ликим бажанням допомагає товаришам.

Серьйозну увагу якості приділяє і Людмила Дмитрівна Віленська. Вона справляється з будь-якою роботою. Фактично вона замінює відсутніх швей. І треба сказати, що тут успіх — справа досвіду, майстерності. А вона виконує норму на 120 процентів.

Секрет високих результатів обох швей у глибокому знанні справи, у зацікавленості. А ще вони хочуть сягнути вершин майстерності.

— Що б ви могли сказати про його поширення, — звернувся я до Олександри Миколаївни.

— Ніна Петрівна — справжній майстер якості. Хочеться, щоб таких, як Дехтярьова і Віленська, було більше. З. СЕЛЕЗНЬОВ.

м. Артемівськ,
Донецької обл.

Вшанування передовиків

про трудові здобутки тих, кому присвячений вечір.

Член міськвідділу УТОГ тов. Бабанський підняв Червоний прапор на честь передовиків.

К. Є. Приходьку, В. С. Гейку, В. С. Гришку, Б. І. Резинович було вручено пам'ятні сувеніри, а також їхні портрети на згадку про вечір. На закінчення відбувся концерт художньої самодіяльності.

Л. ЗИМІНА.

ШВИДКО, СМАЧНО

Більшість робітників тарно-друкерського цеху та цеху вимірювальних приладів Київського дослідно-виробничого об'єднання «Контакт» обідають у своєму буфеті, який після невеликої перерви відновив роботу.

— Дуже приємно, що тут завжди можна смачно пообідати і взагалі затишно, — говорять робітниця складальної ділянки Тетяна Іванівна Тисовська, Галина Андріївна Коваленко, Ольга Дмитрівна Мошанець, Ніна Семенівна Литвиненко та Лідія Олександрівна Супрунович. — Щире спасибі буфетниці Зінаїді Василівні Носулько, яка зуміла швидко налагодити нормальну роботу, завжди турбується, щоб був великий асортимент смачних страв і щоб все було свіже. Її працю задоволені всі, відчувається, що Зінаїда на своєму місці.

І дійсно, коли завітаєш до буфету, відразу впадає в око чисто-та. Поруч зі столиками, де стоять розноси, — ванночки з кип'ячою водою, а в них ложки і виделки. Ніколи не побачиш, щоб довго сто-

яв неприбраний стіл, відразу ж прибиральниця його витирає.

У буфеті 48 посадочних місць. Це, звичайно, небагато, але завдяки вправності Зінаїди Василівни, а також самообслуговуванню за обідню перерву встигає пообідати більшість. Одна — дві хвилини і на розносі стоїть перша, друга і третя справи.

— Спершу мені було важко спілкуватися з людьми, котрі позбавлені слуху. І тому траплялася затримка. Але тепер я звикла, і ми навчилися розуміти одне одного, — говорить З. В. Носулько.

Щодня буфетниця замовляє 70 обідів. Цього цілком вистачає, щоб задовольнити запити. Крім того, тут завжди вдосталь молока, ковбаси, піріжків, тістечок, соків, мінеральної води, цукерок та іншого.

Робітники часто купують продукти додому саме у своєму буфеті. Це економить їхній час.

М. МУЧНИК,
заст. начальника тарно-друкерського цеху КДВО «Контакт».

Лариса Леонідівна Пономаренко — дефектолог Харківської школи-інтернату для глухих дітей імені Н. К. Крупської має шістнадцятирічний стаж педагогічної роботи. Вона бере активну участь у громадському житті колективу, є редактором стінної газети.

На фото: Л. Л. Пономаренко проводить урок індивідуальної роботи з розвитку слухового сприйняття у підготовчому класі.

Фото В. ЛЯТОСА.

і проти буржуазії». Ці слова ніколи не втрачуть своєї актуальності. Черпають в них натхнення і комуністи наших днів.

З неослабною увагою розглядають відвідувачі ленінські праці, документи та фотоматеріали, які передають обстановку в Росії восени 1917 року, коли визріли всі економічні і політичні передумови для перемоги соціалістичної революції: загострення класової боротьби пролетаріату, масовий характер боротьби селян за землю, перехід армії на бік революції, розмах національно-визвольного руху, процес більшовизації Рад. Все це дозволило В. І. Леніну зробити висновок:

«За нами більшість класу...
За нами більшість народу...
За нами цілком певна перемога...»

Була в Росії й та сила, яка еднала в одному революційному потоці боротьбу робітничого класу за соціалізм, трудящих — за мир, селян — за землю, пригноблених народів — за національне визволення і спрямувала ці сили на повалення капіталізму. Це — партія більшовиків, ряди якої після виходу з підпілля зросли в 15 разів і налічували 350 тисяч самовідданих борців революції.

Аналізуючи обстановку в країні, Ленін з геніальною передбачливістю вказував, що в країні склалися всі об'єктивні і суб'єктивні умови для успішного проведення збройного повстання. «Криза накрила», — читають відвідувачі ленінські рядки. — Все майбутнє російської революції поставлене на карту. Вся честь партії більшовиків стоїть під сумнівом. Все майбутнє міжнародної робітничої ре-

волюції за соціалізм поставлене на карту.

Криза назріла...»

В ШТАБІ ЖОВТНЯ

Наростання загальнополітичної кризи в країні вимагало особистої присутності Леніна в Петрограді. За рішенням ЦК РСДРП(б) від 3 жовтня 1917 року Володимир Ілліч, незважаючи на небезпеку, повертається до столиці. Дорогоцінною реліквією Великого Жовтня став паровоз № 293, на якому Володимир Ілліч під виглядом кочегара нелегально переправився через російсько-фінський кордон в серпні і на початку жовтня повернувся в Петроград. В експозиції представлені модель паровоза і картина художника О. Лопухова «До Петрограда».

В. І. Ленін безпосередньо очолює підготовку і проведення збройного повстання в Петрограді. Пізніше Н. К. Крупська розповідає, що він тоді жив думкою про повстання, тільки про це й думав, заражав товаришів своєю переконаністю. Увагу відвідувачів привертають фотокопії з картин художників Ю. Белова і А. Гуляєва, на яких зображені засідання ЦК РСДРП(б) 10 та 16 жовтня, що проходили під керівництвом В. І. Леніна. В боротьбі з капітулянтами Каменевим і Зинов'євим В. І. Ленін відстоює резолюцію про збройне повстання, в якій зазначалося, що воно неминуче і цілком назріло. В історичному листі від 24 жовтня В. І. Ленін вимагав: «...Ні в якому разі не лишати влади в руках Керенського і компанії до 25-го, нізащо; вирішувати справу сьогодні невідмін-

но ввечері або вночі... Прогаяння у виступі смерті подібне».

Про сили революції, їх розстановку розповідає електрифікована карта «Збройне повстання в Петрограді». На ній можна простежити і маршрут, яким В. І. Ленін пройшов від квартири М. В. Фоманової до Смольного пізно ввечері 24 жовтня 1917 року. Картина художника В. Кузнецова «Штаб Жовтня» відтворює незабутні події тієї історичної ночі.

На центральній стіні в спеціальному оформленні — документи Великого Жовтня і серед них відозва «До громадян Росії!». Вранці 25 жовтня трудящі Петрограда з хвилюванням читали: «Справа, за яку боровся народ: негайне запропонування демократичного миру, скасування поміщицької власності на землю, робітничий контроль над виробництвом, утворення Радянського уряду, ця справа забезпечена». Тут же представлені історичні документи II Всеросійського з'їзду Рад: звернення «До робітників, солдатів і селян», написане Володимиром Іллічем, «Декрет про мир», в якому були закладені основи миролюбної зовнішньої політики, «Декрет про землю», постанова з'їзду про утворення першого Радянського уряду — Ради народних комісарів на чолі з В. І. Леніном. Перемога збройного повстання в Петрограді — триумф ленінської стратегії і тактики класової боротьби, ленінської теорії революції.

Документи послідовно відтворюють шлях Великого Жовтня по містах і селах Росії. Окремий розділ експозиції присвячений боротьбі за владу Рад на Україні. Фотографії, документи, ленінські

рукописи розповідають про героїзм трудящих України у боротьбі за своє соціальне і національне визволення, про допомогу українцям з боку братнього російського народу, російського радянського уряду, особисто В. І. Леніна. Ось промова В. І. Леніна на першому Всеросійському з'їзді військового флоту 22 листопада 1917 року, у якій вождь революції, зокрема, підкреслює: «Тільки соціалістичний союз трудящих усіх країн усе-всюди всьому національному цукнуванню і призи».

Картина художника Т. Шевченка відтворює роботу I з'їзду Рад України, який проходив у Харкові 11—12 (24—25) грудня 1917 року. З'їзд проголосив Україну республікою Рад і обрав перший ЦВК Рад України. Очолюваний В. І. Леніном Раднарком у відповідь на телеграму ЦВК Рад України 16 (29) грудня 1917 року вітає «утворення у Харкові справді народної Радянської влади» і обіцяє «новому уряду братньої республіки повну і всебічну підтримку». Закінчувалось привітанням закликом: «Хай живе братерство робітників, солдатів і селян України і Росії!».

Збереглося багато документів, які свідчать про батьківське піклування В. І. Леніна про трудящих України, про надання їм всебічної допомоги. 25 листопада (8 грудня) 1917 року він підписав постанову Раднаркомом про виділення 450 тисяч карбованців для допомоги населенню Кременчуцького повіту, яке потерпіло весною від повені. З ініціативи В. І. Леніна Раднарком Росії фінансував народне господарство України: з

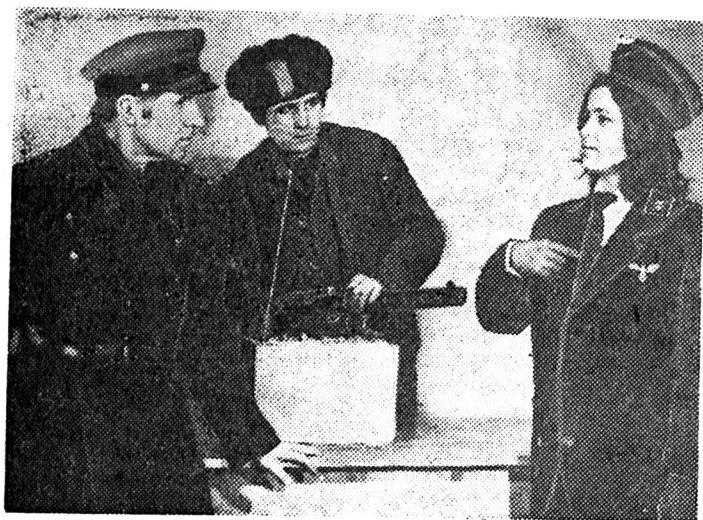
листопада 1917 року до квітня 1918 року на це було витрачено близько 2 мільярдів карбованців. За цей же період Раднарком здебільшого під головуванням В. І. Леніна розглядав питання про стан на Україні на 45 засіданнях.

Численні документи розповідають про той вплив, що справила Жовтнева революція на розвиток революційного руху на всій планеті. На політичній карті світу написані слова Леніна: «Жовтнева революція відкрила нову епоху всесвітньої історії». Жовтень став першим переможним актом світової соціалістичної революції. «Соціалізм, — говорив товариш Л. І. Брежнев на XXV з'їзді КПРС, — уже сьогодні справляє величезний вплив на думки і почуття сотень мільйонів людей на землі... А завтрашній день, безсумнівно, дасть нові свідчення безмежних можливостей соціалізму, його історичної переваги над капіталізмом».

Досвід величезних перетворень, розпочатих Жовтневою революцією, відмічав В. І. Ленін, не забувшись. «...Цього досвіду відняти не можна. Він увійшов в історію, як завоювання соціалізму, і на цьому досвіді майбутня міжнародна революція споруджує своє соціалістичне будівництво».

Завжди житиме у свідомості людства Великий Жовтень, що закладе першу цеглину в будівлю нового світу, житиме подвиг його творців, великий науковий подвиг вожда революції Володимира Ілліча Леніна.

Л. ЧИГОВСЬКА,
старший науковий співробітник Київського філіалу Центрального музею В. І. Леніна, кандидат історичних наук.

Микола Жмуд працює на Конотопському заводі «Червоний металіст». Молодий робітник завоював неабиякий авторитет серед товаришів по бригаді за сумлінне ставлення до праці. Він систематично виконує і перевищує норми виробітку, працює над вдосконаленням своєї майстерності, переможень у соціалістичному змаганні.

Його дружина Тетяна трудиться на учбово-виробничому підприємстві. Вона — бригадир швейного цеху, а бригада, очолювана нею, постійно показує зразки ударної праці.

Молоде подружжя змістовно проводить свій вільний час. Вони активісти Будинку культури. Жоден концерт не відбувається без їх участі.

На фото: (справа наліво) Тетяна і Микола Жмуд та художній керівник Григорій Васильович Коновалов у виставі «Найдовша ніч».

Фото І. БУДНИЧЕНКА.

НАШІ
ІНТЕРВ'Ю

Фільми з субтитрами

Нещодавно Українське телебачення започаткувало передачі художніх фільмів з субтитрами. Члени нашого Товариства вже мали можливість подивитися на своїх голубих екранах кінострічки «Сьоме небо», «Доля людини», фільм-виставу «Діти Ванюшина» та інші.

У зв'язку з цим кореспондент «Нашого життя» зустрівся з головним директором програм Українського телебачення, членом колегії Держтелерадіо УРСР І. Г. Мащенком і мав з ним розмову. Нижче подаємо її зміст.

— Іване Гавриловичу, розкажіть, будь ласка, більш докладно про передачі для глухих.

— За ініціативою Центрального правління УТОГ, починаючи з листопада минулого року, Українське телебачення по третій програмі демонструє на голубих екранах фільми з субтитрами. Ці кінострічки ми беремо у Київській обласній конторі кінопрокату. Крім того, такі ж фільми приймаємо по радіорелейній лінії з четвертої програми Центрального телебачення і даємо в себе в ефір.

Фільми з субтитрами на голубому екрані особливо становлять значний інтерес для нечуючих мешканців сільської місцевості, де важко організувати спеціальний сеанс у клубі. Це допоможе їм розширити можливості духовного збагачення. Найближчим часом, наприклад, на телеекрані вийде двосерійний художній фільм «Король Лір», а згодом екранізацію твору великого англійського драматурга Вільяма Шекспіра зможуть подивитися і члени Товариства.

— Які дні тижня відведено для таких передач?

— Четвер і неділю. Про більш точний час телепередач глухі глядачі зможуть довідатися з програм Українського телебачення, що друкується у всіх республіканських газетах.

— Третю програму УТ, як відомо, можуть дивитися лише глядачі Київської та частини районів Житомирської і Чернігівської областей, а члени УТОГ мешкають на всій території республіки. Що передбачається зробити для них в цьому напрямі?

— У нас поки що немає змоги виділити час для показу фільмів з субтитрами по першій програмі Українського телебачення, але

вихід є. Телестудії таких міст, як Ворошиловград, Дніпропетровськ, Львів, Одеса, Харків, Чернівці та інші, у межах відведеного їм часу могли б показувати фільми з субтитрами. Про це треба конкретно домовитися з керівниками облтелерадіокомітетів обласним відділом УТОГ.

Наша республіка щомісяця одержує по три—чотири нових фільми з субтитрами. За кільцевим графіком, що розроблено Центральним правлінням УТОГ, фільмокопія нової картини перебуває в кожній обласній конторі кінопрокату до 20 днів. Крім того, варто подивитися і стрічками з субтитрами, випущеними раніше—звичайно, з урахуванням їхнього змісту і технічної придатності для показу по телебаченню.

— Що можна порадити глядачам з вадами слуху, які хочуть дивитися інші телепередачі?

— На мій погляд, їм не варто обмежуватися переглядом лише фільмів з субтитрами. Дослідники телебачення встановили таку закономірність: під час перегляду телепередачі глядач одержує 70 процентів інформації від зображення, а решту 30—від звуку. Отже, глухі можуть дивитися й інші телепередачі, де широко використовується додаткова інформація у вигляді написів, показу таблиць з рахунком матчів та інших.

— У «Новорічному календарі» Українського телебачення нинішнього року виступили також і артисти Республіканського театру міміки та жесту «Райдуга». Як ви оцінюєте їх дебют?

— Справді, в святковій програмі УТ вперше був представлений колектив театру «Райдуга» з двома танцями—«Аргентинське танго» та «Суперниця» у постановці народного артиста УРСР Б. Таїрова. Незважаючи на специфіку відеоза-

пису, артисти дебютували з успіхом. Танцювальна частина «Новорічного календарю» вийшла вельми цікавою. І я думаю, що ми й надалі будемо запрошувати артистів «Райдуги» до участі в наших телевізійних передачах. Адже колектив, незважаючи на малий обсяг репертуару, склав екзамени щодо оригінальності, самобутності і майстерності виконання не тільки перед глядачем, а й перед телекамерою.

— На закінчення кілька слів, будь ласка, про розвиток телебачення в десятиріччя п'ятиріччя.

— Зовсім недавно ми відзначили 25-річчя заснування Українського телебачення. У 1951 році в нашій країні було тільки три телевізійні студії: в Москві, Ленінграді і Києві. Тоді наші глядачі на невеличких екранах могли дивитися тільки 2—3 кінопрограми на тиждень. Нині ж обсяг телепередач по трьох програмах у Києві складає 36 годин на добу. Якщо в кінці першого телевізійного 1951 року в столиці України налічувалося близько тисячі телеприймачів, то зараз у республіці—понад 10 мільйонів телевізорів.

Нині у нашому місті є один кольоровий студійний павільйон та дві кольорові телевізійні пересувні станції (ІПТС). Три години Українське телебачення йде в кольорі. У найближчі роки буде проведено реконструкцію апаратно-студійних блоків на республіканському телебаченні. А от буквально через два-три місяці—завершено обладнання студійного телевізійного павільйону з введенням його на роботу у кольоровому режимі.

Цього року ми одержимо ще одну пересувну телевізійну станцію. Все це розширить можливість вести у кольорі інформаційні випуски, репортажі з картинних галерей, концерти, тощо.

Таким чином у десятиріччя п'ятиріччя одним з головних наших завдань є переведення більшості програм Республіканського телебачення з чорно-білого зображення в кольорове.

Розмову вів М. ЛУГОВИК.

ЦІКАВА ПЛАНЕТА

«ХМАРА» — У ШВЕЙЦАРІЇ

Радянські протиповітряні ракети «Хмара» пройшли тривалу серію випробувань на околицях швейцарського міста Люцерн. У програмі випробувань, розрахованих на п'ять років, беруть також участь італійські та французькі спеціалісти. Радянські ракети з самого початку добре себе зарекомендували.

ПЛЮСИ КОРОТКОЗОРОСТІ?

Англійський медичний журнал «Ланцет» провів цікаві обстеження школярів, які страждають на короткозорість, котра до п'ятнадцятирічного віку спостерігається у шести процентів усіх дітей. Лікарі дійшли висновку, що короткозорі учні начебто перевершують своїх однолітків за розумовим розвитком на п'ять процентів. Особливо це помітно з таких предметів, як математика і література. Спеціалісти пояснюють це тим, що короткозорі діти не беруть участі в багатьох іграх, що зму-

шує їх приділяти більше уваги навчальній програмі. Тести довели, що короткозорі діти більш цілеспрямовані й точні, а також менше схильні до неправди.

НАСТУП НА МАЛЯРІЮ
ТРИВАЄ

Індійські учні зацікавилися одним водним жуком, котрий охоче поїдає личинок і яйця москитів і таким чином зменшує небезпеку розповсюдження малярії. Нині в Індії планують будівництво спеціальної фабрики, де вирощуватимуть цих жуків у великій кількості. Крім того, в Індії знайдено гриб, який теж є ворогом москитів: поблизу цього гриба личинки москитів гинуть.

ПІДЗЕМНЕ «ВУХО»

Апарат, за допомогою якого можна виявити стан здоров'я і місце, де знаходяться вуглекопи, яких спіткало лихо в шахті, сконструювали учні з Гірничої академії у Кракові.

Апарат «слухає» биття серця людини на відстані півтора метра, стукіт молотка—на відстані десяти метрів, а великого молота—навіть на відстані 400 метрів.

ЛЕГШЕ, ЛЕГШЕ,
ЩЕ ЛЕГШЕ...

Прагнення інженерів полегшити вагу автомобіля цілком зрозуміле. Адже їх призначення—перевозити людей і вантажі, а не метал, з якого зроблені.

Особливої похвали заслуговує ініціатива болгарських хіміків. Вони першими у світі оволоділи серійним виробництвом пластмасових коліс для легкових автомобілів типу «Жигулі», «Рено» та інших. Полімерні колеса виготовляють способом литва під тиском. Вони у кілька разів легші, ніж металеві, однак не поступаються перед ними за міцністю. Еластичність пластмаси сприяє їх довговічності. До того ж їм не загрожує корозія. Випробування цих коліс пройшли успішно, і нині початі їх масове виробництво.

СПОРТИВНИЙ, 1977-й

На прохання багатьох читачів «Нашого життя» вміщуємо календарний план заходів Української спортивної федерації глухих на 1977 рік.

Змагання за комплексом ГПО. Масові змагання в колективних фізкультурних підприємств і закладів УТОГ у залі спартакіади «Бадьорість і здоров'я» проводитимуться в два етапи, січень—липень.

Республіканська зональна спартакіада «Бадьорість і здоров'я» серед колективів УВП та об'єднань—по зонах, липень—вересень.

Змагання з багатоборства ГПО: обласні—у вересні, фінальні республіканські—6—9 жовтня в Ровно.

Вільна боротьба. Обласні змагання до 1 квітня. Першість УРСР (ЦР ДСТ «Авангард») м. Запоріжжя, 1—4 квітня. Навчально-тренувальний збір по підготовці до всесоюзних змагань у м. Запоріжжі 5—21 квітня. Всесоюзні особисто-командні змагання глухих спортсменів ДСТ профспілок в м. Запоріжжі, 22—24 квітня.

Баскетбол. Обласні змагання до 1 жовтня. Кубок Уккради ДСТ «Спартак» для чотирьох найсильніших чоловічих (Чернівці, Кіровоград, Київ, Ворошиловград) 3—6 березня, м. Ворошиловград та жіночих (Запоріжжя, Вінниця, Одеса, Житомир) команд УРСР—3—6 березня, м. Ворошиловград.

Першість УРСР: перша група м. Харків, 9—14 листопада; друга група м. Донецьк, 9—14 листопада. Навчально-тренувальний збір по підготовці до всесоюзних змагань 5—29 листопада, м. Дніпропетровськ.

Всесоюзні змагання серед найсильніших чоловічих та жіночих команд ДСТ профспілок 30 листопада—4 грудня, м. Дніпропетровськ.

Республіканські змагання школярів. 24—29 березня, м. Вінниця.

Волейбол. Обласні змагання до першого квітня. Кубок Уккради ДСТ «Спартак» для чотирьох найсильніших чоловічих (Київ, Житомир, Запоріжжя, Суми) та жіночих (Київ, Житомир, Запоріжжя, Одеса) команд УРСР, м. Суми, лютий—березень.

Першість УРСР. Перша група квітень—травень, м. Житомир. Друга група квітень—травень, м. Полтава.

Навчально-тренувальний збір по підготовці до всесоюзних змагань. Квітень—травень, м. Житомир.

Всесоюзні змагання на кубок СРСР серед чоловічих і жіночих команд республіканських товариств у квітні—травні, м. Паневежіс (Литовська РСР).

Республіканські змагання школярів. 24—29 березня, м. Житомир.

Городки. Обласні змагання до 1 серпня. Першість УРСР 11—15 серпня, м. Вінниця.

Легка атлетика. Обласні змагання до 1 червня. Першість УРСР 1—5 червня, м. Черкаси.

Навчально-тренувальний збір і підготовка до особисто-командних змагань на першість СРСР, 5—18 червня, м. Черкаси.

Всесоюзні особисто-командні змагання ДСТ профспілок 17—19 червня, м. Нальчик.

Республіканські змагання школярів. 4—8 червня, м. Черкаси.

Лижі. Обласні змагання до 1 лютого. Особиста першість УРСР 3—7 лютого, м. Житомир.

Навчально-тренувальний збір 7—17 лютого, м. Житомир. Участь у першості РРФСР (ВТОГ) 18—22 лютого, м. Свердловськ або в Челябінській області.

Настільний теніс. Обласні змагання до 1 серпня. Командна першість УРСР 7—11 вересня, м. Ужгород. Навчально-тренувальний збір по підготовці до всесоюзних змагань, вересень—жовтень, м. Ужгород.

Всесоюзні змагання серед збірних команд товариств глухих союзних республік, вересень—жовтень, м. Тбілісі.

Республіканські змагання школярів. 26 травня—1 червня, м. Дніпропетровськ.

Футбол. Обласні змагання до 1 серпня. Першість УРСР: перша група—1—7 вересня, м. Запоріжжя; друга група 1—7 вересня, м. Ворошиловград; третя група 1—7 вересня, м. Миколаїв.

Весняний навчально-тренувальний збір, 3—17 травня, м. Ужгород.

Навчально-тренувальний збір по підготовці до всесоюзних змагань, 7—16 вересня, м. Запоріжжя.

Всесоюзні змагання ДСТ профспілок серед збірних команд товариств глухих братніх республік, 17—25 вересня, м. Ростов-на-Дону.

Шахи. Обласні змагання до 1 березня. Особиста першість УРСР 2—24 березня, м. Одеса. Участь у фіналі на першість СРСР серед чоловіків 1—29 жовтня, м. Москва; серед жінок—1—29 жовтня, м. Алма-Ата. Участь у фіналі на першість СРСР (юнаки та дівчата не старше 20 років) 1—18 липня, м. Тбілісі.

Шашки. Обласні змагання до 1 березня. Особиста першість УРСР 7—21 березня, м. Івано-Франківськ. Участь у фіналі на першість СРСР (жінки, чоловіки) 7—29 травня, м. Челябінськ.

ПЕРЕМОГЛИ ГОСПОДАРИ

Однією з форм підвищення спортивної майстерності є організація товариських зустрічей команд різних міст і республік. Цей метод, взятий на озброєння Одеською обласною спортивною федерацією глухих, дає відчутні результати.

Тільки минулого року в Одесі побували спортсмени прославленого московського заводу ім. Лихачова, легкоатлети міста Сімферополя, волейболісти, шашкісти та тенісисти Харкова.

Нещодавно в спортивному залі Одеського будинку культури глухих відбулася товариська зустріч з вільної боротьби. Зустрілися команди Одеси і Свердловська—чемпіони УРСР і РРФСР 1976 року серед глухих. У складі команди одеситів виступили майстри спорту І. Черчес, Д. Антонов, кандидат в майстри М. Бугаєв. У гостей—триразовий чемпіон світу серед глухих, майстер спорту В. Гордєєв, дворазовий чемпіон РРФСР, першорядник Г. Савитов; чемпіон РРФСР, кандидат в майстри М. Сахаров та інші.

Зустріч закінчилась перемогою одеситів з рахунком 7:3. Ці змагання викликали великий інтерес глядачів, уболівальників цього виду спорту.

Гостинність виявили одесити і волейболістам міста Пярну з Естонії. Між чоловічими і жіночими командами відбулася товариська зустріч, що серед жінок закінчилась з рахунком 2:0 на користь одеситок. У чоловіків перемогла команда міста Пярну 3:2.

Турбота про розвиток спорту, систематичні тренування, товариські зустрічі пішли на користь. Одеські спортсмени значно підвищили свою майстерність.

Нині увага обласної спортфедерації спрямована на гідну зустріч 60-річчя Великого Жовтня, на участь у ювілейній спартакіаді 1977 року.

Ю. ГЕР.

Редактор П. БУЛАТОВ.

ІНДЕКС
60981

«НАША ЖИЗНЬ» — орган Центрального
правління Українського общества глухих.

Наша адреса: 252021, Київ-21, Кловський узвіз, 18,
редакція газети «Наше життя». Телефон 93-39-27.